

Nr 14.

Av herr **Andersson, Karl Andreas m. fl.**, om anslag till understödjande av mindre fiskehamnsbyggnader.

I statsverkspropositionen till innevarande riksdag har Kungl. Maj:t under sjätte huvudtiteln föreslagit riksdagen att till understödjande av andra mindre fiskehamnsbyggnader, än de av fiskehamnskommissionen till utförande i första hand föreslagna, å extra stat för år 1921 anvisa ett reservationsanslag av 150,000 kronor.

Ett särskilt anslag för detta ändamål beviljades första gången av 1919 års lagtima riksdag och då likaledes med 150,000 kronor för år 1920. Redan vid denna riksdag yrkades emellertid i en inom andra kammaren väckt motion, att anslaget måtte utgå med 300,000 kronor.

Visserligen kan man i likhet med departementschefen säga, att den omständigheten, att beslutet vid förra årets lagtima riksdag först i år träder i tillämpning, talar för, att anslaget för 1921 hålles lika lågt som för 1920, men det torde dock vara uppenbart, att ett årligt anslag av 150,000 kronor till hamnbyggnader vid vår långsträckta kust ej gärna kan bliva tillräckligt. Det synes oss nämligen ligga stor vikt uppå, att de nödvändiga förbättringarna av våra fiskehamnar ej alltför mycket fördröjas. En nödvändig förutsättning för en tidsenlig utveckling av vårt fiske är onekligen, att våra fiskehamnar ej äro alltför bristfälliga. Mångestädes äro hamnförhållandena för närvarande sådana, att de utgöra ett bestämt hinder för fiskarena att skaffa sig större och tidsenliga fiskebåtar. Det synes oss därför vara en statsangelägenhet av stor betydelse att tillse, att de bristfälligheter som i detta avseende förefinnas snarast möjligt avhjälpas. Och utan ett betydande statsunderstöd lär det ej kunna ske.

Angående det behov som i detta avseende föreligger, tillåta vi oss anföra följande.

Vid en preliminär undersökning, som länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län nyligen föranstaltat om, visade det sig, att ett 30-tal fiskehamnar i nämnda län voro i behov av förbättringar inom en snar framtid.

I Hallands län har fiskarebefolkningen särskilt vid Båtfjorden framfört sina stora bekymmer över det otillfredsställande skick, vari dess hamn befinner sig.

I Skånelänen m. fl. av kustlänen föreligga också stora behov av fiskehamnsförbättringar. I detta avseende må erinras om att vid förra årets lagtima riksdag väcktes två motioner som avsågo upphjälpande av hamnen vid Abbekås.

Vid undersökningar som av respektive länsstyrelser gjorts på Öland och Gottland har det visat sig, att också där råda mycket stora brister i förevarande avseende.

Ifrån Gävleborgs län har ock försports, att behovet av skyndsamma fiskehamnsförbättringar är stort, och enligt en för Västernorrlands län gjord undersökning är förhållandet detsamma i detta län.

Säkerligen föreligga liknande behov även från andra delar av kusten.

Av denna korta översikt av det nuvarande läget torde framgå, att ett anslag av 150,000 kronor ej kan motsvara förefintliga behov. Enligt vår uppfattning bör det därför höjas till 300,000 kronor.

Att våra fiskehamnar nu äro i så stort behov av förbättringar, torde i främsta rummet bero på, att fiskebedriften under de sista 10 à 15 åren genom motorernas införande i fiskets tjänst mångenstädes genomgått en grundlig omläggning. En följd av motorernas användning har nämligen blivit, att större båtar kommit till användning, varjämte dessa också blivit dyrbarare och alltså i större behov av bättre skyddade hamnar. På en del ställen är ställningen nu sådan, att fiskarena ej ens våga sig på att anskaffa tidsenliga motorbåtar på grund av bristfälliga hamnförhållanden.

Då i stort sett ett tidsenligt fiske numera ej kan bedrivas utan motorbåtar, motsvarande tidens krav, torde det stå klart, huru betydelsefullt det är för vårt fiskes utveckling, att fiskehamnarna äro i ett tillfredsställande skick.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen, till understödjande av andra mindre fiskehamnsbyggnader än de av fiskehamnskommissionen till utförande i första hand föreslagna, å extra stat för år 1921 måtte anvisa ett reservationsanslag av 300,000 kronor.

Stockholm den 16 januari 1920.

K. A. Andersson.

Isak Svensson.

Olaus Pettersson.